

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії Гапон Вадим Сергійович 1985 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2009 році Київському національному економічному університеті імені Вадима Гетьмана за спеціальністю Правознавство, м. Київ, виконав акредитовану освітньо-наукову програму Менеджмент.

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом ректора Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя Міністерства освіти і науки України, м. Тернопіль

від 30 березня 2026 року № 4/7-134 у складі:

Голови разової

спеціалізованої вченої ради – Сергія СПИВАКА, доктора економічних наук, професора, завідувача кафедри бухгалтерського обліку та аудиту Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя;

Рецензентів –

Наталії КИРИЧ, доктора економічних наук, професора, професора кафедри менеджменту та адміністрування Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя;

Романа ШЕРСТЮКА, доктора економічних наук, доцента, завідувача кафедри управління інноваційною діяльністю та сферою послуг Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя;

Офіційних опонентів –

Валентини ХРАПКИНОЇ, доктора економічних наук, професора, професора кафедри менеджменту, маркетингу та підприємництва Національного університету «Києво-Могилянська академія»;

Валентини СТАДНИК, доктора економічних наук, професора, професора кафедри менеджменту та адміністрування Хмельницького національного університету.

на засіданні 20 травня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 07 Управління та адміністрування

Вадиму ГАПОНУ

на підставі публічного захисту дисертації «Управління конкурентним потенціалом підприємств сільського господарства в умовах нестабільності зовнішнього середовища» за спеціальністю 073 Менеджмент.

Дисертацію виконано у Тернопільському національному технічному університеті імені Івана Пулюя, Міністерство освіти і науки України, м. Тернопіль.

Науковий керівник: Ірина КРАМАР, доктор економічних наук, професор, професор кафедри економіки та фінансів Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, який містить нові науково обґрунтовані результати проведених здобувачем досліджень, які вирішують важливу науково-практичну проблему розвитку теоретико-методичних положень та розробленні прикладних аспектів підвищення ефективності управління конкурентним потенціалом підприємств сільського господарства в умовах нестабільності зовнішнього середовища, зокрема: визначено теоретико-методологічні засади управління конкурентним потенціалом; запропоновано багатокритеріальну модель оцінювання індексу експортно орієнтованого конкурентного потенціалу при виході на зовнішні ринки; обґрунтовано використання удосконаленого організаційно-економічного механізму управління конкурентним потенціалом з урахуванням ризиків; запропоновано комплекс заходів та розроблено практичні

рекомендації з метою підвищення ефективності управління конкурентним потенціалом агропідприємств.

Дисертаційну роботу виконано згідно напрямку науково-дослідних робіт Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя, а саме «Сучасні фінансово-економічні системи України: новітні тренди забезпечення стійкості та ефективного управління» (державний реєстраційний номер 012U003478) (довідка №2/28-143 від 03.02.2026).

Наукова новизна дисертаційної роботи полягає у розвитку теоретико-методичних положень та розробленні прикладного інструментарію управління конкурентним потенціалом сільськогосподарських підприємств, що базується на інтеграції цифрових рішень у систему менеджменту та комплексній оцінці експортних можливостей в умовах воєнно-економічної нестабільності:

вперше: розроблено багатокритеріальну модель оцінювання індексу експортно орієнтованого конкурентного потенціалу, EICP, при виході на зовнішні ринки, яка включає п'ять складових: експортна спеціалізація (RCA); цінова конкурентоспроможність (CPS); логістико маркетингова спроможність (LOG); цифрова зрілість та міжнародна комунікація (DM); фінансова та кредитна готовність до реалізації ЗЕД (FCR) На відміну від існуючих, запропонований підхід до оцінювання дозволяє комплексно оцінювати експортну спеціалізацію, цінову, логістико маркетингову, цифрову та фінансово кредитну готовність до ЗЕД; ідентифікувати «вузькі місця» за п'ятьма складовими з подальшою пріоритизацією управлінських заходів для підприємств з різним рівнем експортної готовності; узгодити внутрішні ресурси підприємства з вимогами глобальних ланцюгів доданої вартості;

удосконалено:

– методичний підхід до діагностики та оцінювання ефективності управління конкурентним потенціалом сільськогосподарських підприємств, який поєднує таксономічний метод інтегральної оцінки (формування узагальнюючого показника K_i на основі 12 запропонованих індикаторів за чотирма основними складовими КП: фінансовою, кадровою, виробничою, маркетинговою) та кореляційно-регресійний аналіз. На відміну від існуючих, запропонований підхід забезпечує можливість не лише інтегрально оцінювати рівень конкурентного потенціалу, а й кількісно виявляти внесок окремих його складових та чинників, ідентифікувати підприємства лідери й аутсайтери за конкурентними позиціями та на цій основі пропонувати індивідуальні управлінські рішення;

– організаційно-економічний механізм підвищення ефективності управління конкурентним потенціалом сільськогосподарських підприємств, який інтерпретується як інтегрована адаптивна система, що об'єднує цільову, організаційно управлінську, економічну, функціональну та інформаційно цифрову підсистеми. На відміну від традиційних механізмів із фрагментарним впливом, удосконалений OEM доповнено системою цільових індикаторів, що дозволяє кількісно вимірювати результативність управлінських дій за основними напрямками формування конкурентного потенціалу;

– науково методичний підхід до управління конкурентним потенціалом аграрних підприємств на основі поєднання розрахунку інтегрального показника КП із прогнозуванням траєкторій його розвитку на період 2025–2030 рр. на базі логарифмічної моделі, що забезпечує підвищення керованості та результативності стратегічних рішень у середньостроковій перспективі. Використання адаптивних сценаріїв та цифрових інструментів дозволяє розробляти й впроваджувати заходи залежно від прогнозної траєкторії КП для кожної з визначених груп підприємств; забезпечувати безперервний контур контролю «дані–рішення–КРІ–коригування»; своєчасно ідентифікувати ризики та підвищувати адаптивність підприємств і ефективність використання ресурсів у процесі реалізації стратегії розвитку; розробляти індивідуальні дорожні карти управління КП у прогнозному періоді на базі цифрових інструментів;

– модель управління ризиками у системі забезпечення зростання конкурентного потенціалу сільськогосподарських підприємств, що інтегрує концепції ERM, ресурсно орієнтованого підходу (RBV) та стратегічного контролінгу в послідовність блоків (цільовий, аналітично-діагностичний, інструментально технологічний, результативно оцінний, зворотний зв'язок). На відміну від традиційних підходів, орієнтованих переважно на мінімізацію окремих загроз, удосконалена модель ґрунтується на формуванні прийняттого

рівня ризику (через шкалу зон ризику та критерії ΔK_i , ΔRI) і дозволяє забезпечити стале зростання K_i в межах прийняттого ризикового навантаження; забезпечує узгодження цілей зростання конкурентного потенціалу з допустимими межами ризикового навантаження та задає формалізовані режими управління (зони ризику) – від превентивного моніторингу до активізації антикризових заходів;

набули подальшого розвитку:

– категоріальний апарат теорії менеджменту в частині уточнення змістовного наповнення понять «конкурентний потенціал сільськогосподарського підприємства» та «управління конкурентним потенціалом сільськогосподарського підприємства»;

– теоретико методичне трактування сутності, структури та принципів формування конкурентного потенціалу сільськогосподарських підприємств, як багаторівневої динамічної системи яка на відміну від існуючих підходів інтегрує ретроспективний досвід, поточну адаптивність та перспективну конкурентоспроможність що дозволяє розглядати конкурентний потенціал як активний стратегічний інструмент забезпечення сталого розвитку аграрних підприємств;

– концептуальні основи реалізації управління конкурентним потенціалом підприємств сільського господарства в умовах зовнішньої нестабільності шляхом побудови багаторівневої системи управління конкурентним потенціалом. На відміну від існуючих підходів, управління КП представлено як інтегрований процес, що базується на синергії чотирьох складових: ризик орієнтованості, ресурсної достатності, системної стійкості та цифрової трансформації, що сприяє нарощенню конкурентних переваг в умовах воєнно економічних шоків;

– наукові положення щодо галузевого аналізу стану агропідприємств, що, на відміну від існуючих, ґрунтуються на ідентифікації критичних детермінант змін структури ринку, логістичні розриви, вразливість малого і середнього бізнесу). Це дозволило обґрунтувати необхідність трансформації управлінських моделей від статичних до адаптивних, що відповідають сучасним викликам воєнно економічної нестабільності.

Дисертація виконана державною мовою та оформлена згідно вимог, встановлених МОН. Дисертаційна робота викладена на 374 сторінках. Текст основної частини дисертації становить 179 сторінок.

Результати дисертаційного дослідження висвітлено у 13 наукових працях, зокрема опубліковано 6 статей у наукових фахових періодичних виданнях України, 1 стаття у колективній монографії, та 6 тез доповідей на міжнародних науково-практичних конференціях:

1. Крамар І., Гапон В. Конкурентний потенціал підприємства в сучасних ринкових умовах. Соціально-економічні проблеми і держава. 2024. Вип. 1 (30). С. 118-130. URL: <https://doi.org/10.33108/sepd.2024.01.118>. ISSN 2223-3822.

2. Крамар І., Гапон В. Галузевий аналіз поточного стану та передумов розвитку підприємств сільського господарства України в умовах нестабільності зовнішнього середовища. Успіхи і досягнення у науці. 2025. № 8(18). URL: [https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-8\(18\)-469-484](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-8(18)-469-484). ISSN 3041-1254 Online.

3. Гапон В., Крамар І. Організаційно-економічний механізм підвищення ефективності управління конкурентним потенціалом сільськогосподарських підприємств. Сталий розвиток економіки. 2025. № 4 (55). С. 243–251. URL: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-55-33>. ISSN: 2308-1988 (Print); 2308-2011 (Online).

4. Гапон В., Крамар І. Оцінювання та прогнозування динаміки інтегрального показника конкурентного потенціалу вітчизняних сільськогосподарських підприємств на основі економіко-математичних підходів. Соціально-економічні проблеми і держава. 2025. Вип. 2 (33). С. 88-107. URL: <https://doi.org/10.33108/sepd2025.02.088>. ISSN 2223-3822.

5. Гапон В. Адаптивна модель системи управління ризиками як інструмент зміцнення конкурентного потенціалу сільськогосподарських підприємств. Галицький економічний вісник. 2025. Том 97. № 6. С. 176-187. URL: https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2025.06.176. ISSN 2409-8892.

6. Крамар І., Гапон В. Механізм управління конкурентним потенціалом сільськогосподарського підприємства при реалізації зовнішньоекономічної діяльності та виході на зовнішні ринки. Наукові інновації та передові технології. 2025. № 12(52). URL: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-12\(52\)-459-482](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-12(52)-459-482). ISSN 2786-5274.

7. Крамар Ірина, Баранов Костянтин, Гапон Вадим, Потюк Василь. Управління кадровим потенціалом підприємства в умовах війни: виклики сьогодення та перспективи розвитку. Трансформація бізнесу для сталого майбутнього: дослідження, цифровізація та інновації: монографія / за ред. д.е.н., проф. О. А. Сороківської. Тернопіль: ФОП Паляниця В.А. 2024. 593 с., с. 134-149. URL: <https://elartu.tntu.edu.ua/handle/lib/46637>

8. Гапон Вадим. Сучасний стан функціонування аграрного сектору України / Матеріали ІХ Міжнародної науково-практичної конференції «Формування механізму зміцнення конкурентних позицій національних економічних систем у глобальному, регіональному та локальному вимірах»: зб. тез доповідей, 05 листопада 2022 р. / за заг. ред. О.В. Панухник. Тернопіль : ФОП Паляниця В.А., 2022. 189 с. С 5355. URL: https://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/lib/39248/2/FMNESCPS_2022_Hapon_VThe_current_state_of_Ukraine_5355.pdf

9. Крамар Ірина, Гапон Вадим. Проблеми функціонування сільськогосподарських підприємств в Україні. Розвиток соціально-економічних систем в геоekonomічному просторі: збірник тез доповідей ІІІ Міжнародної науково-практичної конференції (м. Тернопіль, 19 травня, 2023 р.). Тернопіль, ФОП Паляниця В.А., 2023. 145 с., с. 37-38. URL: https://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/lib/41169/1/Zbirnyk_tez_2023.pdf#page=37

10. Гапон Вадим. Особливості впровадження цифрових технологій в сільському господарстві / Матеріали ХІ Міжнародної науково-практичної конференції «Формування механізму зміцнення конкурентних позицій національних економічних систем у глобальному, регіональному та локальному вимірах»: зб. тез доповідей, 03 листопада 2023 р. / за заг. ред. О.В. Панухник. Тернопіль : ФОП Паляниця В.А., 2023. 169 с., с. 32-33. URL: https://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/lib/42900/2/MNPK_2023_Hapon_V-Some_features_of_digital_technologies_32-33.pdf

11. Гапон Вадим, Потюк Василь. Напрями оптимізації кредитування аграрних підприємств для забезпечення їх економічної безпеки / Матеріали ХІІ Міжнародної науково-практичної конференції «Формування механізму зміцнення конкурентних позицій національних економічних систем у глобальному, регіональному та локальному вимірах»: зб. тез доповідей, 16 травня 2024 р. / за заг. ред. О.В. Панухник. Тернопіль : ФОП Паляниця В.А., 2024. 125 с. С. 56-58. URL: https://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/lib/45146/2/FMZKP_2024_Hapon_V-Directions_of_agriculture_enterprises_56-58.pdf

12. Баранов Костянтин, Гапон Вадим. Деякі аспекти управління людськими ресурсами в аграрному секторі України/ Матеріали ХІІІ Міжнародної науково-практичної конференції «Формування механізму зміцнення конкурентних позицій національних економічних систем у глобальному, регіональному та локальному вимірах»: зб. тез доповідей, 25 листопада 2024 р. / за заг. ред. О.В. Панухник. Тернопіль : ФОП Паляниця В.А., 2024. 110 с., с. 37-38. URL: <http://elartu.tntu.edu.ua/handle/lib/46803>

13. Черкашин Інна, Гапон Вадим. Використання штучного інтелекту у фінансовій аналітиці: переваги та недоліки/ Матеріали ХІІІ Міжнародної науково-практичної конференції «Формування механізму зміцнення конкурентних позицій національних економічних систем у глобальному, регіональному та локальному вимірах»: зб. тез доповідей, 25 листопада 2024 р. / за заг. ред. О.В. Панухник. Тернопіль : ФОП Паляниця В.А., 2024. 110 с., с. 89-90. URL: https://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/lib/46832/2/FMCNPES_2024_Cherkashyn_I-Use_of_artificial_intelligence_89-90.pdf

У дискусії взяли участь голова, рецензенти та офіційні опоненти:

Сергій СПИВАК, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри бухгалтерського обліку та аудиту Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя (голова разової спеціалізованої вченої ради) відмітив належний науковий рівень дисертаційного дослідження та дав позитивну оцінку отриманим результатам, які вирішили важливу науково-практичну проблему розроблення та обґрунтування інструментарію управління конкурентним потенціалом сільськогосподарських підприємств в умовах нестабільності зовнішнього середовища.

Валентина ХРАПКІНА, доктор економічних наук, професор, професор кафедри менеджменту, маркетингу та підприємництва Національного університету «Києво-Могилянська академія». (офіційний опонент), вказала на обґрунтованість наукових положень,

висновків і рекомендацій, представлених у дисертаційній роботі, однак висловила наступні зауваження:

1. У підрозділі 1.1, присвяченому аналізу наукових підходів до управління конкурентним потенціалом, автор детально класифікує основні підходи (ресурсний, системний, управлінський тощо). Проте, акцентуючи увагу на загальноекономічному змісті дефініції, здобувач недостатньо повно відобразив галузеву специфіку саме сільськогосподарських підприємств у сформульованому авторському визначенні «конкурентного потенціалу». Зокрема, поза увагою залишився вплив природно-кліматичних факторів та земельних ресурсів, які є базисними для аграрного сектору.

2. Аналізуючи кадровий потенціал (підрозділ 2.1, табл. 2.5), автор вказує на суттєве скорочення кількості зайнятих. Проте в тексті недостатньо розкрито, чи є це лише наслідком міграції та мобілізації, чи це також результат технологічного заміщення праці капіталом (діджиталізації), про яку автор згадував у теоретичній частині.

3. У підрозділі 2.2 автор наводить SWOT-матрицю, де серед ключових можливостей виділяє «експортну експансію на ринки ЄС». Водночас у роботі приділено значну увагу проблемі дефіциту кваліфікованих кадрів. Вбачається, що зазначені чинники перебувають у певному дисонансі, адже реалізація євроінтеграційних можливостей потребує високої якості трудового потенціалу. Було б доцільно ширше розкрити, як саме запропонована автором модель розвитку дозволить нівелювати кадрові обмеження на шляху до зовнішніх ринків.

4. У методиці розрахунку індексу цінової конкурентоспроможності (CPS) (підрозділ 3.2) автор пропонує нормування відносної ціни у вузькому коридорі [0,9; 1,1]. Проте в умовах значних валютних коливань та демпінгового тиску на українську продукцію на ринках ЄС, ціна може виходити за межі цього діапазону. Потребує пояснення, чи не призведе таке жорстке обмеження до втрати чутливості моделі, якщо ціна українського експортера буде суттєво нижчою (наприклад, через терміновий продаж) чи вищою за європейські бенчмарки?

5. У підрозділі 3.3 автор пропонує впровадження конкретних цифрових проєктів з метою підвищення рівня конкурентного потенціалу досліджуваних підприємств. Проте впровадження таких систем часто триває роками і супроводжується опором персоналу. Доцільно було б розширити аргументацію щодо врахування у моделі часового лагу між здійсненням інвестицій у цифровізацію та моментом отримання реального приросту конкурентного потенціалу.

6. Потребує додаткового обґрунтування вибір логарифмічної моделі як універсального інструменту прогнозування в умовах структурної нестабільності, спричиненої воєнними шоками 2022–2024 рр. (підрозділ 3.3). Доцільно уточнити, чи враховує представлена траєкторія потенційне зростання похибки прогнозу у середньостроковій перспективі (до 2030 р.) і чи не вимагає це переходу до складніших економетричних моделей із перемиканням режимів для забезпечення достовірності стратегічних оцінок.

Валентина СТАДНИК, доктор економічних наук, професор, професор кафедри менеджменту та адміністрування Хмельницького національного університету (офіційний опонент), позитивно оцінивши загальний науковий рівень дисертації та виокремивши її практичну цінність розроблення й обґрунтування багатокритеріальної моделі оцінювання індексу експортно орієнтованого конкурентного потенціалу при виході на зовнішні ринки, зауважила:

1. У підрозділі 1.1 (с. 33-45) автор демонструє високий рівень узагальнення теоретичних напрацювань, що дозволило систематизувати складові конкурентного потенціалу (табл. 1.2). Разом з тим, як побажання до подальшого розвитку теми, варто відмітити, що у виділеному переліку основних складових (табл. 1.3) акцент зроблено переважно на традиційних управлінських аспектах. Було б доцільно ширше аргументувати авторську позицію щодо місця екологічних та логістичних чинників у цій структурі, оскільки для сучасних сільськогосподарських підприємств вони відіграють дедалі вагомішу роль у забезпеченні конкурентоспроможності.

2. Аналізуючи економічні передумови розвитку підприємств (підрозділ 2.2, с. 109-136), автор слушно вказує на суттєві інфляційні хвилі впродовж 2022–2024 рр. У цьому зв'язку було б доцільно уточнити, яким чином при оцінюванні фінансової складової конкурентного потенціалу враховувався вплив цінового чинника. У роботі недостатньо чітко окреслено, чи зафіксоване зростання доходів у 2024 році є реальним індикатором зміцнення потенціалу, чи

воно більшою мірою відображає адаптацію номінальних показників до високої вартості ресурсів та зміни валютного курсу.

3. У підрозділі 3.2 (с. 168-190) автор зазначає, що вихід на ринки ЄС стимулюється вимогами «Green Deal», проте в самій структурі запропонованого індексу EICP (формула 3.1) екологічний складник окремо не виділено, а лише частково згадано в фінансовій готовності (ESG-рейтинг). Вважаємо було б доцільно обґрунтувати, чому екологічна стійкість не винесена як окремий показник, важливий для європейських контрагентів?

4. У підрозділі 3.3 автор пропонує впровадження досить дорогих цифрових проєктів (ERP, TMS, CRM) навіть для підприємств із низхідним трендом конкурентного потенціалу. Зважаючи на дефіцит обігових коштів в агросекторі, вважаємо доцільним уточнити, чи не стануть ці інвестиції надмірним фінансовим тягарем, який лише прискорить падіння конкурентного потенціалу в короткостроковому періоді.

Наталія КИРИЧ, доктор економічних наук, професор кафедри менеджменту та адміністрування Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя (рецензент), висловивши загальне позитивне враження від дисертаційної роботи та відмітивши високий рівень наукової компетентності автора та його спроможності вирішувати складні науково-практичні завдання, вказала на деякі аспекти, які потребують уточнення, подальших досліджень та розвитку, зокрема:

1. Здобувач розглядає конкурентний потенціал як стратегічний інструмент, проте в теоретичному розділі недостатньо розмежовано поняття «конкурентний потенціал» та «конкурентоспроможність». Це створює певну термінологічну розмитість при визначенні цілей управління: не зовсім зрозуміло, чи є потенціал базою для формування конкурентоспроможності, чи ці поняття розглядаються як тотожні.

2. У другому розділі автор концентрує увагу на аналізі підприємств лише Західного регіону України. Незважаючи на обґрунтованість вибору бази дослідження, водночас залишається невизначеним питання щодо універсальності застосування прикладних рекомендацій на агропідприємства Південних та Східних регіонів, які функціонують у значно складніших безпекових умовах.

3. Автор використовує таксономічний метод для розрахунку інтегрального показника конкурентного потенціалу. Однак у роботі не наведено порівняння результатів із альтернативними методами (наприклад, методом головних компонентів), що дозволило б підтвердити валідність обраного підходу.

4. У третьому розділі автором запропоновано розгалужену систему індикаторів для розрахунку індексу EICP. Проте надмірна кількість параметрів може ускладнити оперативне використання цієї методики в реальному менеджменті через труднощі зі збором специфічних даних, які не завжди відображаються у стандартній статистичній звітності.

5. Доцільно було б доповнити запропоновану модель принципами ощадливого управління (Lean Management). Поєднання цифровізації з інструментами ощадливості дозволило б агропідприємствам не лише автоматизувати процеси, а й мінімізувати втрати ресурсів і часу, що суттєво підсилило б технологічну складову їхнього потенціалу.

Роман ШЕРСТЮК – доктор економічних наук, доцент, завідувач кафедри управління інноваційною діяльністю та сферою послуг Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя (рецензент), не применшуючи наукового здобутку дисертації та підкресливши важливість отриманих результатів для агропідприємств, органів місцевого самоврядування та закладів вищої освіти, зауважив:

1. При розрахунку інтегрального показника конкурентного потенціалу (Ki) автор використовує систему вагових коефіцієнтів для окремих індикаторів. Проте в роботі недостатньо чітко розкрито математичне обґрунтування вибору саме таких значень вагомості та не проведено аналіз чутливості моделі до їх зміни, що може впливати на об'єктивність ранжування підприємств.

2. У розробленому організаційно-економічному механізмі основний акцент зроблено на внутрішніх ресурсах підприємства. Разом з тим, поза увагою автора залишилися питання інституційної взаємодії та мережевої співпраці (кластеризації) агропідприємств, що є потужним чинником посилення конкурентного потенціалу через спільне використання інфраструктури та логістичних хабів.

3. У третьому розділі автор використовує поняття «цифрова зрілість» та «цифрові інтервенції». Було б доцільно надати чіткіше авторське роз'яснення взаємозв'язку цих

термінів: чи є цифрові інтервенції інструментом досягнення зрілості, чи вони виступають окремим елементом організаційно-економічного механізму?

4. Автор використовує ґрунтовний математичний апарат для прогнозування. Разом з тим, у межах системи ризик-менеджменту доцільно було б більше уваги приділити методам ідентифікації ранніх ознак змін у зовнішньому середовищі, які ще не відображені у статистичній звітності, але можуть критично змінити конкурентну позицію підприємства у майбутньому.

5. Здобувачем запропоновано низку цифрових проєктів для трансформації потенціалу підприємств. Водночас, робота виграла б від більш глибокого теоретичного обґрунтування взаємодоповнюваності обраних технологій. Зокрема, недостатньо розкрито, за якими критеріями встановлено відповідність між рівнем цифрової зрілості об'єкта та складністю пропонованого ІТ-рішення, що залишає дискусійним питання синхронізації технологічного оновлення із наявним організаційним капіталом підприємства.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 (п'ять) членів ради,
«Проти» жодних членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує Вадиму ГАПОНУ ступінь доктора філософії з галузі знань 07 Управління та адміністрування за спеціальністю 073 Менеджмент.

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої вченої ради

(підпис)

Сергій СПІВАК
(власне ім'я та прізвище)